

PŘECHOD PŘES RUDÉ MOŘE



Lekce 6 od 3. do 9. srpna 2025

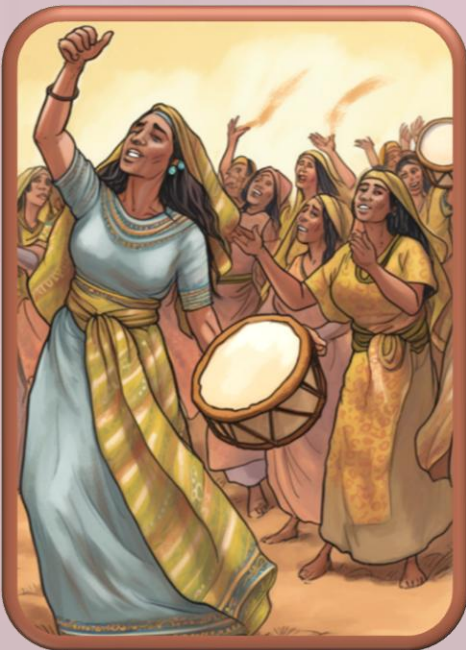
"Mojžíš řekl lidu: 'Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egyptany dnes, tak je už nikdy neuvidíte. Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet' "
2. Mojžíšova 14,13.14



Bůh od začátku varoval, že odchod Izraelitů z Egypta bude znamenat smrt - nebo přinejmenším hrozbu smrti - faraónova prvorozeného syna (2. Mojžíšova 4,22.23).

Aby se zabránilo smrti prvorozených a aby je mohl vyvést z Egypta, požádal je Bůh o skutek víry: velikonoční obřad. Nyní, když je vedl do slepé uličky, nastal čas udělat druhý krok víry: jít kupředu.

Po překročení Rudého moře a definitivního osvobození z otroctví v Egyptě, Izrael propukl v píseň chvály na svého vysvoboditele.



Odchod z Egypta:



„Jděte, služte Hospodinu“(2. Mojžíšova 12,31-36)



Odevzdání prvorozených Hospodinu (2.Mojžíšova 13,1-16)



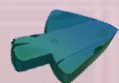
Přechod přes Rudé moře:



Uvěznění na poušti (2. Mojžíšova 13,17-14,12)



Kupředu s vírou (2. Mojžíšova 14,13-31)



Oslava:



Mojžíšova píseň (2. Mojžíšova 15,1-21)



ODCHOD Z EGYPTA



„JDĚTE, SLUŽTE HOSPODINU“

“Egyptané naléhali na lid a spěchali s jeho propuštěním ze země, protože si říkali: ‘Všichni pomřeme!’” (2. Mojžíšova 12,33)

Celý Egypt byl zpustošený, „protože nebylo domu, kde by nebyl mrtvý“ (2. Mojžíšova 12,30). Faraonovo svolení, aby Izrael odešel, přišlo příliš pozdě.

Slovy „vyproste požehnání i pro mne“ (2. Mojžíšova 12,32) faraón vyjádřil smýšlení celého svého lidu: "Ať se nám nic jiného nestane, prosím!

Nebyl to výraz upřímné lítosti nad svým proviněním, ale přání, aby devastace skončila.

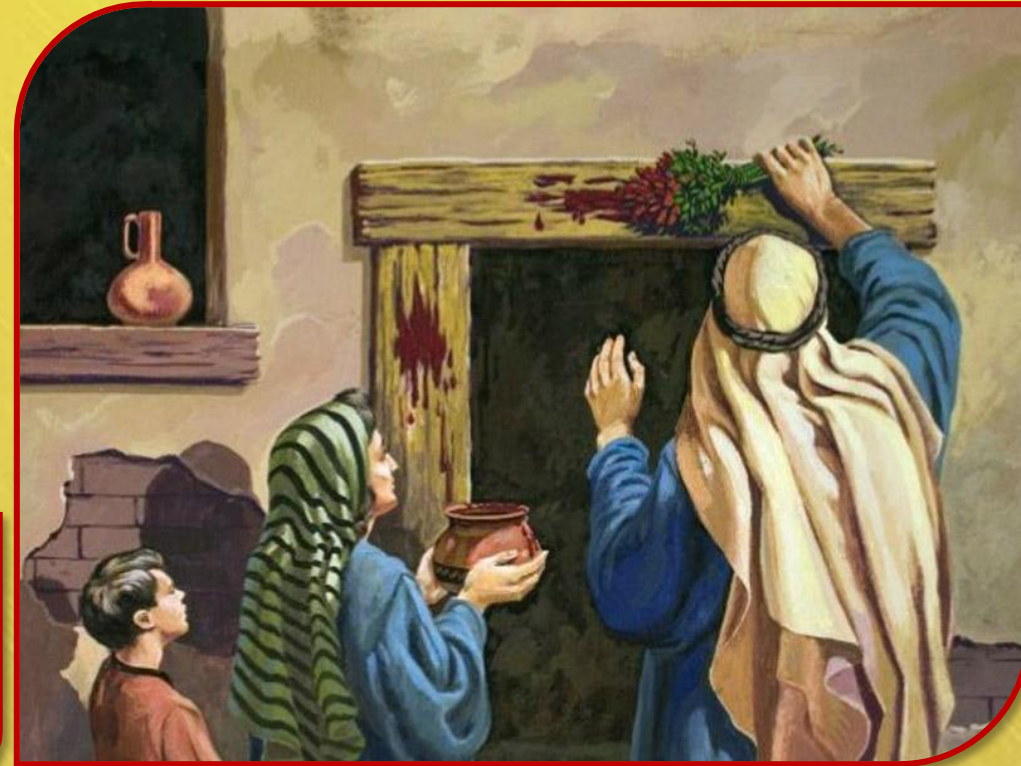
Když Izrael požadoval platbu za roky služby, Egyptané "jim vyhověli" (2. Mojžíšova 12,36). Tímto způsobem se Bůh postaral o to, aby jeho prvorozený vyšel z Egypta bezpečně; a s plnými rukama.



ODEVZDÁNÍ PRVOROZENÝCH HOSPODINU

"Posvět' mi všechno prvorozené, co mezi Izraelci otvírá lůno, ať z lidí či z dobytka.
Je to moje" (2. Mojžíšova 13,2)

Jak byli prvorození posvěceni?
Byli posvěceni smrtí. Každý prvorozený musel zemřít.
Bylo však učiněno opatření, aby se prvorozený nahradil,
aby na jeho místě zemřela jiná bytost.
Věnujte pozornost vztahu: Izrael je Boží prvorozený
(2. Mojžíšova 4,22); dnešní církev je duchovní Izrael
(list Galatským 6,16); tudíž, všichni musíme zemřít,
abychom byli zasvěceni Bohu; ale existuje Bytost,
která zemřela místo nás.

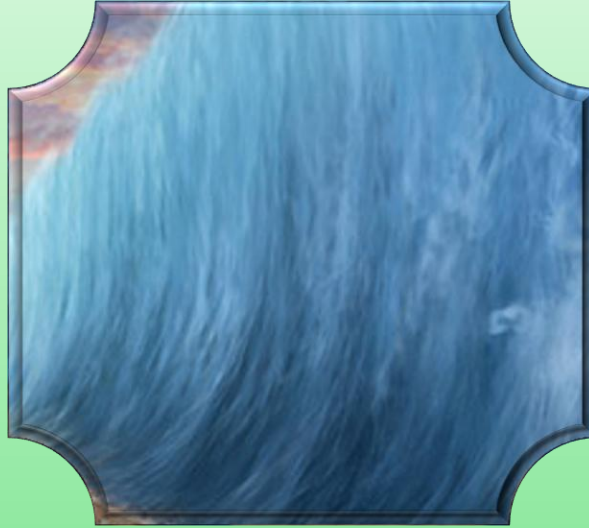


Ježíš, "Beránek Boží" (Jan 1,29), zemřel, aby každý, kdo položí Jeho krev ke dveřím svého srdce, nezahynul, ale měl VĚČNÝ ŽIVOT.

Bůh již vykonal svůj díl. Je naší zodpovědností nechat se pokrýt jeho vykupitelskou krví.



PŘECHOD PŘES RUDÉ MOŘE



UVĚZNĚNÍ NA POUŠTI

"Farao si o Izraelcích řekne: Bloudí v zemi, zavřela se za nimi poušť" (2. Mojžíšova 14,3)

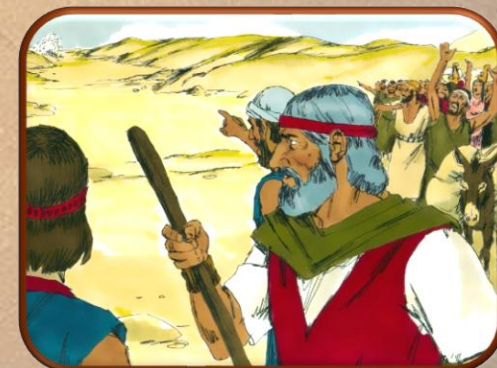
S faraónovým svolením vytáhl Izrael "v bojových útvarech" (2. Mojžíšova 13,18). Bůh však nechtěl, aby čelili válce, a tak je vedl oklikou (2. Mojžíšova 13,17).

Mezitím farao činil pokání a šel za Izraelem (2. Mojžíšova 14,5). Izrael byl nyní uvězněn na poušti, bez možnosti úniku (2. Mojžíšova 14,2.3.9).



Jako skutek víry vzali Josefův sarkofág s sebou (2. Mojžíšova 13,19). Kromě toho je Bůh vedl zázračnými způsoby (2. Mojžíšova 13,21).

Při pohledu na faraonovo vojsko však byla jejich víra zcela potopena (2. Mojžíšova 14,10-12). Jak rychle zapomněli na zázraky, které prožili! Může se to stát i nám?



**„Připomínejte si divy, jež vykonal“
(1. Paralipomenon 16,12).**

KUPŘEDU S VÍROU



“Mojžíš řekl lidu: ‘Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egyptany dnes, tak je už nikdy neuvidíte. Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet’” (2. Mojžíšova 14,13.14)

I přes nedostatečnou víru lidu je Mojžíš povzbuzoval, aby důvěřovali Bohu (2. Mojžíšova 14,13.14):

“Nebojte se”

Prvním krokem k vítězství je důvěra v Boha

“Vydržte”

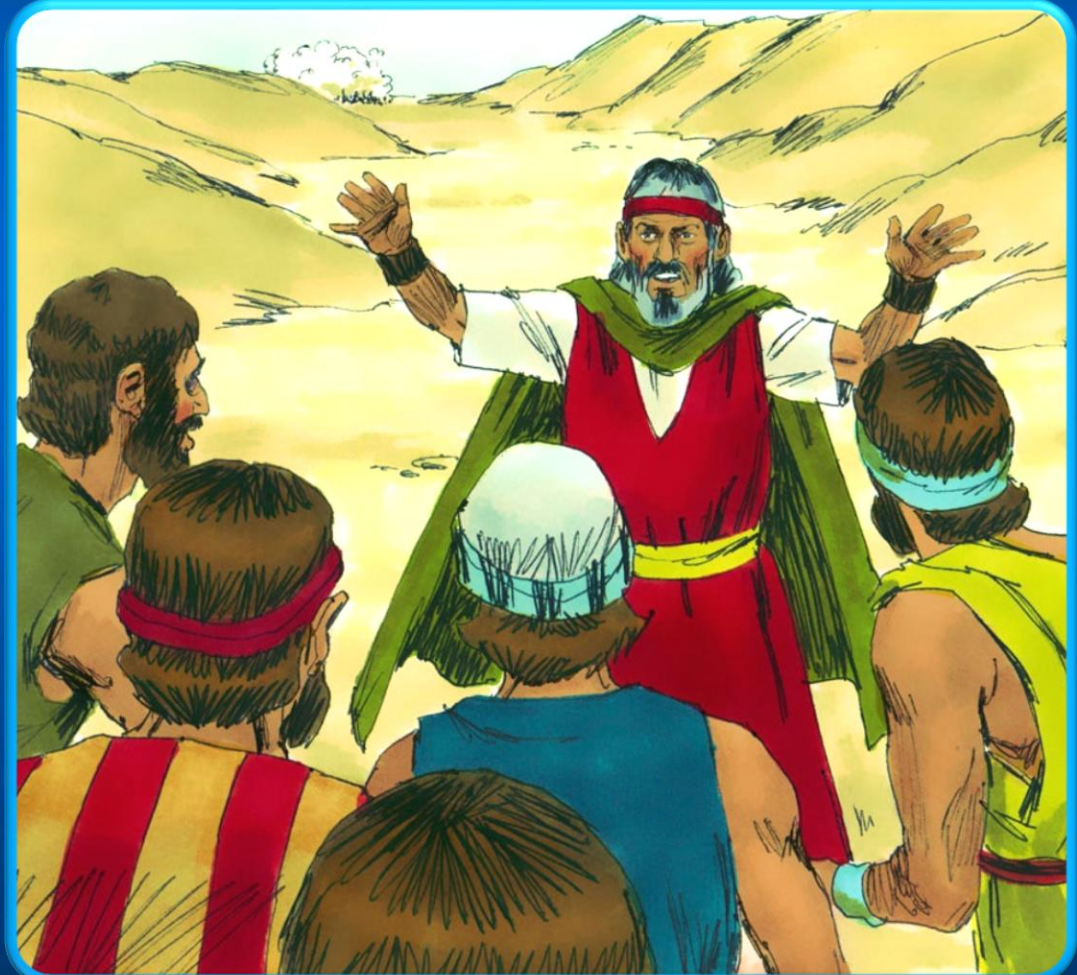
Musíme trpělivě zůstat na svém místě a bez reptání

“Uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání”

Pokud dovolíme Bohu, aby nás vedl, vítězství je zajištěno

„Hospodin bude bojovat za vás”

Bůh za nás bojuje proti Satanovi a hříchu. Největší důkaz toho je Golgota



KUPŘEDU S VÍROU

Hospodin řekl Mojžíšovi: “jděte dál” (2. Mojžíšova 14,15). Od této chvíle začaly dít neočekávané věci (2. Mojžíšova 14,19-31):



Boží anděl a oblakový sloup
byli postaveni mezi tábor
Izraele a tábor Egypta



V noci byl sloup temnotou
pro Egyptany, a světlem
pro syny Izraele



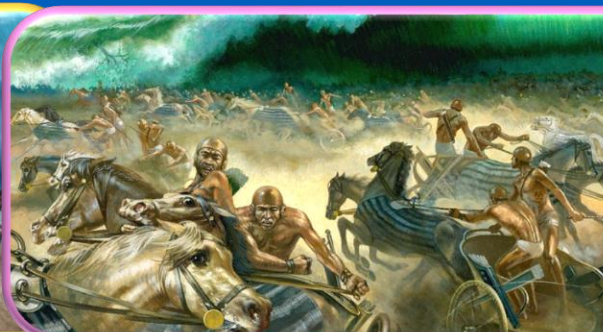
Mojžíš pozvedl svou
hůl a moře se otevřelo,
takže Izrael mohl projít
po suché zemi



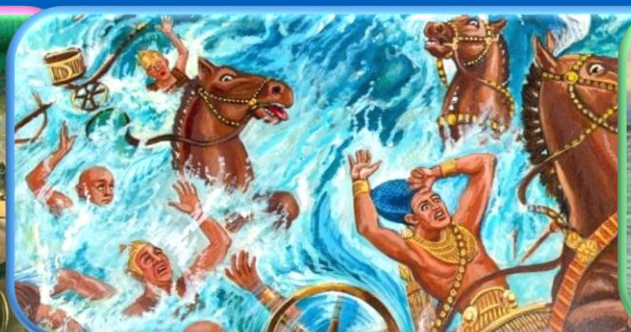
Izrael vstoupil do
moře, jehož vody měly
jako hradby napravo i
nalevo



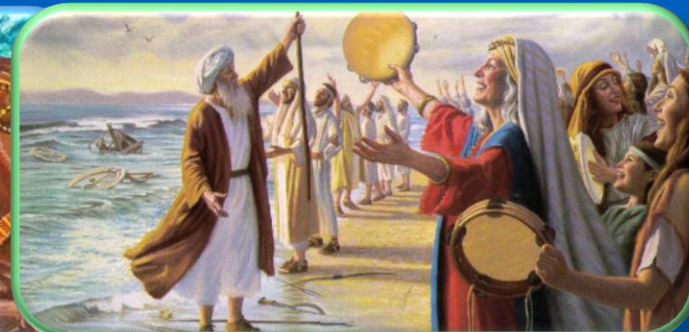
Egyptané také
vstoupili do moře



Za úsvitu Bůh s
Egyptany skoncoval



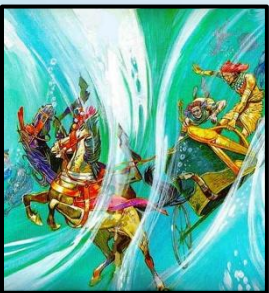
Když se pokusili ustoupit,
moře se vrátilo do svého toku a
zničilo celé vojsko



Z mořského břehu spatřil
Izrael vítězství a uvěřili v Boha
i v Mojžíše

OSLAVA





MOJŽÍŠOVA PÍSEŇ

“a zpívali píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu: ‘Veliké a podivuhodné jsou tvé činy, Pane Bože všemohoucí, spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů’” (Zjevení 15,3)



Když Mojžíš viděl, co se stalo, vedl Izrael v písni chvály, zatímco Maria odpovídala sborem spolu s ženami (2. Mojžíšova 15,1.20.21).

V této písni není žádná zmínka o tom, co Izrael udělal. Nechválí jen Boha za zničení nepřítele (2. Mojžíšova 15,6), Velebí Jež však pro Jeho práci (2. Mojžíšova 15,11). Doplnuje se reakce národů, kteří slyší, co se stalo (2. Mojžíšova 15,14).



Kromě toho oznamuje, co Bůh ještě má udělat: "Přivedeš a zasadíš je na hoře svého dědictví." (2. Mojžíšova 15,17).

Až budou zjeveny Boží soudy a zlo a útlak budou vymýceny, vykoupení z národů Ho budou chválit za tyto spravedlivé soudy a zpívat píseň Mojžíšovu a Beránkovu (Zjevení 15,3).

“Tím, že Bůh osvobodil naše duše z otroctví hříchu, způsobil nám ještě větší vysvobození, než jaké vykonal Izraelcům u Rudého moře. Stejně jako oni máme i my chválit Pána svým srdcem, svou duší a svým hlasem za „milosrdenství a za divy, jež pro lidi koná“. (Žalm 107,8) Kdo rozjímá o velkých Božích milosrdenstvích a nezapomíná na své menší dary, ten je naplněn štěstím a zpívá ve svých srdcích Pánu. Každodenní požehnání, která dostáváme z Boží ruky, a především Ježíšova smrt, která nám přináší štěstí a nebe na dosah, by měla být předmětem stále vděčnosti”

(E. G. W. : Konflikt a odvaha, 28. března – neautorizovaný překlad: Ivo Kapec)